

Barmhjertigheds- og Medlidenhedshensyn, at stemme imod det Forslag, som han og et andet Medlem have stillet.

Finanzministeren (Strup): Om det Vædringsforslag, som er stillet af to ærede Medlemmer, kan jeg ikke Andet end erklænde, at det ikke vil forstyrre den Overenskomst, der er sluttet mellem mig og Konfortiet om Overtagelsen af det nye Laan; men jeg kan ikke desto mindre ikke tilraade Thinget at vedtage det. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det maa være den første og nærmest liggende Opgave for Bestyrelsen af disse velgjørende Stiftelser og Legater til Fordel for hvilke Forslagsstillerne have appelleret til Thingets gode Hjerte, at søge at faae deres Penge anbragte andersteds til 4 pCt., naar de ikke længere kunne være anbragte til 4 pCt. i danske Statsobligationer. Men Forslaget gaar jo netop ud paa, at den Fordel, der foretales, tilflyder kun dem, der i Stedet for at søge Kapitalen anbragt til 4 pCt. nu modtage 3½ pCt. Statsobligationer; saa skulde de i Løbet af 2 Aar have disse 3½ pCt. supplerede til 4 pCt. Men saa snart de 2 Aar ere forbi, staa de jo nøiagtig som i dette Diebliff. Det er altsaa kun i 2 Aar, de ville faae en Gave af Staten, som bevirker, at de ikke mærke Rentenedsættelsen; men efter de to Aars Forløb og fremdeles i al Ewigheid vil Forholdet blive usorandret. Man kunde endog sige, at det, at man hjælper dem saa let over de to første Aar, kun gjør dem mindre ivrige for at benytte Diebliffet til at anbringe Kapitalen til 4 pCt. paa anden Maade, naar den ikke længere kan være anbragt i Statsobligationer. Hvorvidt denne Moderation fra Statens Side vilde komme alene Trængende til Gode, skal jeg ikke indlade mig videre paa; men saa meget forekommer mig at være ganske klart, at, dersom der overhovedet skulde være Tale om nu i en sliq Konverteringslov at hde Nogen et saadant Beneficium, maatte det ikke være udtrykt som en Ret. Vedkommende har, medmindre man ganske anderledes klart kunde præcisere, hvem man vilde give denne Ret. Men dette Begreb „velgjørende Stiftelser og Legater“ er ikke i den Grad utvivlsomt, at det i mine Dine vil være forsvaret til at give det som en Ret i Stedet for som en Udgang, de kunne opnaa. Jeg kan ikke tilraade at give en Bestemmelse, som sikkert vilde medføre et ikke ringe Tal af Processer mellem saadanne Institutioner og Staten, fordi denne ikke vilde anerkjende dem for at være velgjørende Stiftelser, hvad de vedkommende Bestyrelser forment dem at være. Vi kjende godt til Forholdene i Finanzministeriet,

idet der jo er Bestemmelser om Eftergivelse af visse Afgifter, navnlig den 6 pCt. Til lægsarbeafgift for testamentariske Gaver til velgjørende Stiftelser. Derved have vi i Finanzministeriet rig Leilighed til at erkjende, hvor vanskeligt det i mange Tilfælde er at trække den rette Grændse mellem, hvem der kan have Udgang til denne Eftergivelse og hvem ikke. Men vel at mærke er dette en Bevillingssag; det er ikke en Ret, Nogen kan kræve, medmindre den testamentariske Gave er til offentlig Brug; da er det en Ret, men da er Sagen heller ikke tvivlsom.

Jeg kunde egentlig indskrænke mig til disse Bemærkninger om det foreliggende Vædringsforslag, idet Udvalgets store Flertal har indstillet Forslaget til usorandret Vedtagelse, men jeg kan dog ikke Andet end gjøre enkelte Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Sorø Aants 2den Valgtreds (Alberti) fremsførte til Støtte for sin Særstilling ikke at vilde give Loven sin Stemme. Det ærede Medlem har i mine Tanker fuldstændig overset den store Forskjel der er mellem løbende Bankrente og løbende Prioritetsrente. Hvad er Bankrente Udtryk for? Den er kun Udtryk for øieblikkelig Nidgom eller Mangel paa Kapital, intet Andet. Men at ville drage den Slutning, at fordi der i Diebliffet er en saadan Overflod af Kapital, at Bankrenten maasse er gaaet ned til 1 eller 1½ pCt., skulde Kapitalen være villig til at gaa ud til Anbringelse i Prioriteter, er fuldstændig urigtigt. Kapitalen nøies midlertidig med den lave Rente, fordi den gjør sikker Regning paa, at det vil være hurtigt forbigaaende, og at den saa kan indvinde en saa meget høiere Rente til Dækning af det midlertidige Tab. De Kapitaler, der søge Anbringelse i Prioriteter, ere jo Midler, som ikke paa denne Maade ere i stadig Cirkulation; men der kan fornøftigvis ikke være nogen Tvivl om, at i samme Forhold, som Summen af de Kapitaler, der søge varig Anbringelse til Forrentning, stiger, i samme Forhold synker Rentefoden ved sliqe Anbringelser, og det er jo netop det, som man maa antage, vil blive Virkningen af Vedtagelsen af dette Lovforslag, at en stor Del Kapital, som hidtil har været anbragt i danske Statspapirer vil søge Anbringelse i Prioriteter, altsaa med andre Ord, at Tilbud af Kapital til Prioritetsudlaan vil blive betydelig større, end det har været. Dersom det ærede Medlem har Ret i, at der er Mænd og Institutioner her i Landet, som i Diebliffet vilde gaa imod Strømmen, det vil sige, søge at forhøje Renten i Stedet for at nedsætte den, fore-